

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/38/2016
Identifikačné číslo spisu: 4114011357
Dátum vydania rozhodnutia: 05.05.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Hatala
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:4114011357.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba na neverejnom zasadnutí konanom 5. mája 2016 v Bratislave v trestnej veci obvineného I. O. pre pokus obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 14 ods. 1 k § 145 ods. 1 Tr. zák., o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 15. apríla 2015, sp. zn. 2To/21/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného I. O. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nitra z 18. februára 2015, sp. zn. 4Tk/5/2014, bol obvinený I. O. uznaný vinným zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedené v skutkovej vete výrokovej časti rozsudku.

Za to bol odsúdený podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., nezistiac poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 Tr. zák., zistiac priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m/ Tr. zák., na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd zaradil obvineného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti vyššie citovanému rozsudku podal odvolanie obvinený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre rozsudkom z 15. apríla 2015, sp. zn. 2To/21/2015, takým spôsobom, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému uložil podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák. a zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov s totožným zaradením do ústavu na výkon trestu.

Zároveň podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. uložil trest prepadnutia veci, a to: 1 ks kuchynský nôž s označením „FORJVÍGRIP“ na rukoväti z plastu čiernej farby so zlomenou čepeľou.

Proti obom spomínaným rozhodnutiam podal dňa 23. októbra 2015 na Okresný súd Nitra obvinený I. O. prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Ivety Lenčesovej dovolanie, kde ako dovolací dôvod označil dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. h/ a písm. i/ Tr. por.

Podľa názoru obvineného bolo jeho právo na obhajobu porušené zásadným spôsobom v dôsledku toho, že nebol poučený o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Naplnenie dovolacích dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. h/ a písm. i/ Tr. por. videl v tom, že nebola vzatá do úvahy poľahčujúca okolnosť, že sa k spáchaniu skutku doznal.

Na základe vyššie uvedeného preto obvinený navrhol, aby najvyšší súd ako súd dovolací vyslovil rozsudkom, že bol porušený zákon a prikázal, po zrušení napadnutých rozhodnutí, aby krajský súd vec opätovne prerokoval.

Na súd prvého stupňa bolo dňa 8. decembra 2015 doručené i písomné vyjadrenie prokurátora príslušnej krajskej prokuratúry k podanému dovolaniu, podľa názoru ktorého je rozhodnutie okresného súdu i odvolacieho súdu zákonné. Obvinený nikdy počas trestného konania nepriznal úmyselný útok na poškodeného a trest odňatia slobody mu bol uložený v rámci trestnej sadzby a to aj v prípade, že by súdy uznali poľahčujúcu okolnosť.

Navrhol preto jeho dovolanie odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že toto bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1, veta prvá Tr. por., keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. možno podať dovolanie ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštanca.

Pokiaľ ide o vyššie spomínanú viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené, tak tu treba poznamenať, že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por.

Z toho potom vyplýva, že v prípade, ak chybám, vytýkaným v podanom dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. nezodpovedá dovolateľom označený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c/ Tr. por. alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Tr. por., bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnemu dôvodu dovolania označenému dovolateľom v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por.

Čo sa týka dovolania obvineného, tak tu je treba uviesť tú skutočnosť, že ním uvádzaná výhrada o nesprávnom poučení spadá pod uplatnený dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Ďalej najvyšší súd zdôrazňuje, že ako podmienku pre použitie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zákon stanovuje vytýkanie v dovolaní uvádzaných pochybení najneskôr v odvolacom konaní (za predpokladu, že tieto boli dovolateľovi známe už v pôvodnom konaní), a preto bolo potrebné najskôr preskúmať predložený spis z tohto pohľadu.

Obvinený túto okolnosť nenamietal ani na hlavnom pojednávaní, ani v rámci odvolania.

Navyše zo spisového materiálu je zrejmé, že obvinený nemohol urobiť vyhlásenie o svojej vine, keď počas celého konania uvádzal, že si skutok nepamätá (č.l. 30, 43, 47 a nasl.), nechcel nikomu ublížiť, mohlo sa to stať iba náhodou, skočili viacerí na neho, nevie ako niekoho mohol bodnúť, nevie nič o tom, že by niekomu ublížil a pod.

Uvedené vyjadrenia a postoj obvineného k zavineniu nemožno považovať za doznanie sa a oľutovanie skutku.

Najvyšší súd s poukazom na uvedené zdôrazňuje, že otázka zisťovania, resp. zhodnotenia (ne)existencie poľahčujúcich a pritŕžujúcich okolností je otázkou skutkovou, ktorá je vylúčená z preskúmania dovolacieho súdu v prípade, že tento koná na podklade dovolania obvineného. Ak ale súd v napadnutom rozhodnutí konštatuje danosť niektorej takejto okolnosti, či už poľahčujúcej ale pritŕžujúcej, no v rozpore s tým ju nezoberie do úvahy pri ukladaní trestu - pri úprave trestnej sadzby tak, ako to ustanovuje § 38 ods. 2 až 4 Tr. zák., ide o skutočnosť, ktorá za splnenia podmienky uvedenej v § 371 ods. 5 Tr. por. môže znamenať naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia).

V posudzovanej veci však o žiadne takéto relevantné pochybenie zo strany súdu nešlo, keďže u obvineného nezistil uvedenú poľahčujúcu okolnosť a aj ukladaný trest bol v rámci zákonnej trestnej sadzby.

Prvostupňový súd aj krajský súd sa pritom tiež podrobne vyjadrili k tomu, prečo nemožno považovať za danú aj obvineným namietanú, poľahčujúcu okolnosť. Preskúmať takéto skutkové závery súdov nižšieho stupňa dovolacím súdom potom nie je možné.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení bolo preto rozhodnuté tak, ako je uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.